

Liidu majanduse juhtimise ja stabiilsuse raamtingimuste parandamine eelkõige euroalal

Euroopa Parlamendi 20. oktoobri 2010. aasta resolutsioon soovitude kohta komisjonile liidu majanduse juhtimise ja stabiilsuse raamtingimuste parandamise kohta eelkõige euroalal (2010/2099(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 225;
- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artiklit 3;
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 121, 126, 136, 138 ja 352 ning Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud protokoll (nr 12) ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse kohta ja protokoll (nr 14) eurorühma kohta;
- võttes arvesse komisjoni 12. mai 2010. aasta teatist majanduspoliitika koordineerimise edendamise kohta (KOM(2010)0250) ning 30. juuni 2010. aasta teatist „Majanduspoliitika parem koordineerimine aitab suurendada stabiilsust, elavdada majanduskasvu ja luua enam töökohti – ELi majandusjuhtimise tõhustamise hoovad” (KOM(2010)0367);
- võttes arvesse komisjoni 27. aprilli 2010. aasta soovitus võtta vastu nõukogu soovitus liikmesriikide ja Euroopa Liidu majanduspoliitika üldsuuniste kohta: Euroopa 2020. aasta strateegia koondsuuniste I osa (SEK(2010)0488);
- võttes arvesse komisjoni 27. aprilli 2010. aasta ettepanekut võtta vastu nõukogu otsus liikmesriikide tööhõivepoliitika suuniste kohta: Euroopa 2020. aasta strateegia koondsuuniste II osa (KOM(2010)0193) ja oma 8. septembri 2010. aasta seisukohta¹ sellel teemal,
- võttes arvesse komisjoni 3. märtsi 2010. aasta teatist „Euroopa 2020. aastal. Aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia” (KOM(2010)2020);
- võttes arvesse nõukogu 11. mai 2010. aasta määrust (EL) nr 407/2010, millega luuakse Euroopa finantsstabiilsusmehhanism²;
- võttes arvesse nõukogu 18. veebruari 2002. aasta määrust (EÜ) nr 332/2002, millega liikmesriikide maksebilansi toetamiseks luuakse keskmise tähtajaga rahalise abi süsteem³;
- võttes arvesse nõukogu 7. juuli 1997. aasta määrust (EÜ) nr 1466/97 eelarveseisundi

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0309.

² ELT L 118, 12.5.2010, lk 1.

³ EÜT L 53, 23.2.2002, lk 1.

järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamise tõhustamise kohta¹;

- võttes arvesse nõukogu 7. juuli 1997. aasta määrust (EÜ) nr 1467/97 ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse rakendamise kiirendamise ja selgitamise kohta²;
- võttes arvesse nõukogu 22. novembri 1993. aasta määrust (EÜ) nr 3605/93 Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust käsitleva protokolliga kohaldamise kohta³;
- võttes arvesse nõukogu 7. septembri 2010. aasta istungi järeldusi, millega kiidetakse heaks majandus- ja eelarvepoliitika tugevam järelevalve (Euroopa poolaasta);
- võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 17. juuni 2010. aasta järeldusi;
- võttes arvesse nõukogu 9. ja 10. mai 2010. aasta istungi järeldusi;
- võttes arvesse euroala liikmesriikide riigipeade ja valitsusjuhtide 7. mai 2010. aasta avaldust;
- võttes arvesse euroala riigipeade ja valitsusjuhtide 25. märtsi 2010. aasta avaldust;
- võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 25. ja 26. märtsi 2010. aasta järeldusi;
- võttes arvesse euroala liikmesriikide 11. aprilli 2010. aasta avaldust Kreekale antava toetuse kohta;
- võttes arvesse nõukogu 16. märtsi 2010. aasta istungi järeldusi;
- võttes arvesse eurorühma 15. märtsi 2010. aasta järeldusi euroalasisese konkurentsivõime ja makromajandusliku tasakaalustamatuse järelevalve kohta;
- võttes arvesse eurorühma 15. märtsi 2010. aasta dokumenti väljumise strateegiate ja lähiaja poliitiliste prioriteetide kohta Euroopa 2020. aasta strateegia raames: mõju euroalale;
- võttes arvesse 22. ja 23. märtsil 2005. aastal kokku tulnud Euroopa Ülemkogu eesistujariigi järeldusi;
- võttes arvesse 23. ja 24. märtsil 2000. aastal kokku tulnud Euroopa Ülemkogu eesistujariigi järeldusi;
- võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 13. detsembri 1997. aasta resolutsiooni majanduspoliitika koordineerimise kohta majandus- ja rahaliidu kolmandas etapis ning EÜ asutamislepingu artiklite 109 ja 109b kohta;
- võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 17. juuni 1997. aasta resolutsiooni stabiilsuse ja kasvu pakti kohta⁴;

¹ EÜT L 209, 2.8.1997, lk 1.

² EÜT L 209, 2.8.1997, lk 6.

³ EÜT L 332, 31.12.1993, lk 7.

⁴ EÜT C 236, 2.8.1997, lk 1.

- võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 16. juuni 1997. aasta resolutsiooni kasvu ja tööhõive kohta¹;
 - võttes arvesse Euroopa Keskpanga 10. juuni 2010. aasta teadet majandusliku juhtimise tugevdamise kohta euroalal;
 - võttes arvesse oma 17. juuni 2010. aasta resolutsiooni statistiliste andmete kvaliteedi kohta Euroopa Liidus ja komisjoni kontrollivolituste laiendamise (Eurostat) kohta²;
 - võttes arvesse oma 16. juuni 2010. aasta resolutsiooni majanduse juhtimise kohta³;
 - võttes arvesse oma 25. märtsi 2010. aasta resolutsiooni raporti kohta, mis käsitleb euroala ja riikide rahanduse 2009. aasta aruannet⁴;
 - võttes arvesse oma 10. märtsi 2010. aasta resolutsiooni EL 2020 kohta⁵;
 - võttes arvesse oma 18. novembri 2008. aasta resolutsiooni EMU@10 – majandus- ja rahaliidu esimese kümne aasta ja tuleviku kohta⁶;
 - võttes arvesse kodukorra artikleid 42 ja 48;
 - võttes arvesse majandus- ja rahanduskomisjoni raportit ning eelarvekomisjoni, tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni, siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni ja põhiseaduskomisjoni arvamusi (A7-0282/2010),
- A. arvestades, et hiljutine majanduslik areng on selgelt näidanud, et majanduspoliitika kooskõlastamine ei ole liidus ega eelkõige euroalal piisavalt hästi toimunud ja hoolimata Euroopa Liidu toimimise lepingust tulenevatele kohustustest ei ole liikmesriigid suutnud käsitleda oma majanduspoliitikat kui ühise huvi küsimust ja kooskõlastada see nõukogus vastavalt aluslepingu asjaomastele sätetele ning austada seejuures komisjoni kesksel rolli järelevalve menetluses;
- B. arvestades, et ei kehtivad majanduse juhtimise ja järelevalve raamtingimused ega ka finantsteenuste õiguslik raamistik ei ole taganud piisavat stabiilsust ega kasvu;
- C. arvestades, et ülimalt oluline on väljuda niisuguste ajutiste meetmete raamidest, mille eesmärk on stabiliseerida euroala;
- D. arvestades, et majanduse kooskõlastamist ja järelevalvet tuleb liidu tasandil tugevdada subsidiaarsuse põhimõtet järgides ning euroala erinõudeid ja hiljutise majanduskriisi käigus saadud õppetunde arvesse võttes, kuid seejuures ei tohi kahjustada Euroopa Liidu terviklikkust ja tuleb tagada liikmesriikide võrdne kohtlemine;
- E. arvestades, et majanduse koordineerimist tuleks tugevdada kogu liidus, võttes arvesse asjaolu, et liidu majanduslik stabiilsus võib sõltuda ühe selle liikme majandusolukorrast,

¹ EÜT C 236, 2.8.1997, lk 3.

² Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0230.

³ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0224.

⁴ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0072.

⁵ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0053.

⁶ ELT C 16E, 22.1.2010, lk 8.

et ühtse turu kontekstis on kõikide liikmesriikide vastastikune majanduslik sõltuvus väga suur ning et tuleb teha ettevalmistusi euroala laienemiseks;

- F. võttes arvesse, et niivõrd kui võimalik peaksid kõik 27 liikmesriiki maksimaalselt järgima kõiki majanduse juhtimise alaseid ettepanekuid, mõistes et, euroalasse mittekuuluvate liikmesriikide puhul on see osaliselt vabatahtlik protsess;
- G. arvestades, et Lissaboni lepinguga muudetakse endine ühenduse meetod selle kohandamise ja tugevdamise teel liidu meetodiks, millega sisuliselt:
- Euroopa Ülemkogu määrab kindlaks üldised poliitilised sihid ja prioriteedid,
 - komisjon edendab liidu üldisi huve ja teeb sel eesmärgil asjakohaseid algatusi,
 - Euroopa Parlament ja nõukogu täidavad koos komisjoni ettepanekute alusel seadusandja ja eelarve kinnitaja ülesandeid;
- H. arvestades, et uus tõhusam majanduse juhtimine peaks täies ulatuses integreerima ja tugevdama ELi solidaarsuse põhimõtet, mis on eelduseks euroala võimele reageerida asümmeetrilistele vapustustele ja spekulatiivsetele rünnakutele;
- I. arvestades, et liidu praegune majanduskriis on maksevõimekriis, mis algselt väljendus likviidsuskriisis, mida ei saa pikas perspektiivis lahendada ainult juba niigi suurtes võlgades olevatele riikidele täiendava võla tekitamisega koos eelarve konsolideerimise kiirendatud kavadega;
- J. arvestades, et tööhõivepoliitikal on keskne roll majanduskasvu ja konkurentsivõime stimuleerimisel Euroopa sotsiaalses turumajanduses, kuna sellega hoitakse ära makromajanduse tasakaalustamatus ning tagatakse sotsiaalne kaasatus ja tulude ümberjagamine;
- K. arvestades, et tuleb austada komisjoni ja Euroopa Keskpanga (EKP) Euroopa Liidu toimimise lepingust tulenevat rolli;
- L. arvestades, et täielikult sõltumatu EKP on eeldus stabiilse euro, madala inflatsiooni ning majanduskasvu ja töökohtade loomist soosivate rahastamistingimuste saavutamiseks;
- M. arvestades, et rohkem tähelepanu tuleb pöörata kaudsetele kohustustele ja bilansivälistele tehingutele, mis võivad keskpikas ja pikas perspektiivis suurendada valitsemissektori võlga ja vähendada läbipaistvust;
- N. arvestades, et poliitikakujundajad peavad kooskõlastatud viisil tegema kindlaks ühised majanduslikud ja sotsiaalsed probleemid, millega ELi liikmesriigid silmitsi seisavad, ja need lahendada;
- O. arvestades, et sotsiaalpartnerite suurem kaasamine liikmesriikide ja Euroopa tasandil aitab kaasa paremale isevastutusele majandusliku juhtimise ja kogu Euroopa 2020. aasta strateegia rakendamisel;
- P. arvestades, et tuleks luua alaline kriisilahendusmehhanism, sealhulgas võla restruktureerimise või nõuetekohase maksevõimetuse menetluskord, et tagada finantsstabiilsus riigivõla ja erasektori võla kriisi korral ja kaitsta samal ajal EKP sõltumatust;

- Q. arvestades, et kehtivad stabiilsuse ja kasvu pakti nõuded ning nende jõustamine, mis on olnud puudulik, ei ole taganud usaldusväärset fiskaalpoliitikat ja laiaulatuslikumat makromajanduspoliitikat; arvestades, et ELi fiskaal- ja makromajanduse raamistikku tuleb tugevdada meetmete, sanktsioonide ja stiimulite karmima, eeskirjadel põhineva rakendamise abil;
- R. arvestades, et eesmärk taastada riigi rahanduse tasakaal on hädavajalik ülemäärastes võlgades olevate riikide jaoks, kuid see üksi ei lahenda euroala ja laiemalt liidu riikide vahelise majandusliku tasakaalustamatuse probleemi;
- S. arvestades, et Euroopa sotsiaalne mudel annab eelise ülemaailmses konkurentsivõimes ja seda on nõrgestanud liikmesriikide erinev majanduslik konkurentsivõime;
- T. arvestades, et teadmised, kapital, innovatsioon ja väiksemal määral ka tööjõud kalduvad liikuma teatavatesse piirkondadesse ning et ELi finantssolidaarsusmehhanisme tuleb edasi arendada vastavalt Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkidele ning keskenduda tuleb eelkõige teadus- ja arendustegevuse ning hariduse ja koolituse valdkonnas olemasolevatele koostööalgatustele, ning keskkonnasäästlikule ja vähese CO₂-heitega majandusele, mille eesmärk on edendada innovatsiooni, piirkondlikku ja sotsiaalset ühtekuuluvust ning majanduskasvu;
- U. arvestades, et kuna liit seisab silmitsi tärkava turumajandusega riikide tiheda konkurentsiga ja stabiilne riikide rahandus on ülioluline selleks, et edendada võimalusi, innovatsiooni, majanduskasvu ja seega Euroopa teadmusühiskonna loomist;
- V. arvestades, et eelarve konsolideerimine toimub tõenäoliselt avalike teenuste ja sotsiaalkaitse arvel;
- W. arvestades, et majanduskasv ja jätkusuutlik riigirahandus on majandusliku ja sotsiaalse stabiilsuse ning eelarve pikaajalise konsolideerimise ja heaolu eeltingimus;
- X. arvestades, et kuna paljude liikmesriikide fiskaalpoliitika on sageli olnud protsükliline ning stabiilsuse ja kasvu pakti riigipõhiseid keskpika perioodi eelarve-eesmärke on harva rangelt jõustatud või rakendatud;
- Y. arvestades, et tööhõivepoliitika etendab otsustavat rolli tööjõumahuka kasvu ja Euroopa majanduse konkurentsivõime tagamisel, eelkõige rahvastiku vananemisega seoses;
- Z. arvestades, et siseturu väljakujundamine, mida soovitatakse Monti aruandes¹, on Euroopa õige majandusjuhtimise jaoks väga oluline;
- AA. arvestades, et iga liikmesriigi jätkusuutmatu rahandus ja ülemääraseks paisunud (avaliku ja erasektori) võlg võib mõjutada tervet liitu; arvestades, et jätkusuutlikku ja töökohti loovasse majanduskasvu tegevate investeeringute ning ülemäärase tasakaalustamatuse vältimise vahel tuleb kogu majandustsükli vältel püüda saavutada asjakohane tasakaal kooskõlas liidu tasandi kohustuste ja suunistega ning samas tuleb arvesse võtta sotsiaalset kaasatust ja tulevaste põlvkondade huvisid, et taastada usaldus Euroopa

¹ „A new strategy for the single market – at the service of Europe’s economy and society” („Ühtse turu uus strateegia – Euroopa majanduse ja ühiskonna teenistuses”), professor Mario Monti aruanne Euroopa Komisjoni presidendile, 9. mai 2010.

riikide rahandusse;

- AB. arvestades, et pikaajaliste eelarvepuudujääkide vähendamise protsess peab käima käsikäes muude majandust stimuleerivate jõupingutustega, nagu paremad tingimused investeringute tegemiseks, täiustatud ja arenenud siseturg, mis pakub suuremaid võimalusi, ning suurem konkurentsivõime;
- AC. arvestades, et tunnustada tuleks ELi eelarvest rahastatavate poliitikavaldkondade, sealhulgas ühtekuuluvuspoliitika, tähtsust liidu majanduskasvu ja suurema konkurentsivõime jaoks;
- AD. arvestades, et hiljutine majanduskriis on näidanud, et ülemäärased erinevused makromajanduses ja konkurentsivõimes ning eelarve ja jooksevkonto tasakaalustamatus nii euroalal kui ka liidus üldisemalt suurenesid kriisieelsetel aastatel muu hulgas tõhustatud majanduse kooskõlastamise ja järelevalve puudumise tõttu pidevalt ja nende probleemidega tuleks igakülgset tegeleda;
- AE. arvestades, et Euroopa Parlament on aastaid tungivalt nõudnud majanduse juhtimise parandamist nii liidus kui ka ELi välise esindatuse osas rahvusvahelistes majandus- ja rahandusfoorumites;
- AF. arvestades, et majanduse juhtimise tugevdamine peab käima käsikäes Euroopa Liidu valitsemistava demokraatliku legitiimsuse tugevdamisega, mis tuleb saavutada kogu protsessis Euroopa Parlamendi ja riikide parlamentide tugevama ja varasema kaasamise abil, samuti vastastikusel austamisel põhineva täiendava kooskõlastamise abil Euroopa Parlamendi ja riikide parlamentide vahel;
- AG. arvestades, et 2010. aasta kevadel euro stabiilsuse tagamiseks vastu võetud otsused on üksnes ajutised lahendused ja neid tuleb toetada liikmesriigi tasandil poliitiliste meetmetega ja ELi tasandil tugevama majanduse juhtimise raamistikuga, eelkõige euroala liikmesriikides;
- AH. arvestades, et igasugune majanduse järelevalve ja juhtimise täiustamine peab põhinema täpsel ja võrreldaval statistikal vastava liikmesriigi majanduspoliitika ja majandusliku seisundi kohta;
- AI. arvestades, et selleks, et Euroopa omandaks juhtiva ülemaailmse rolli ja et Euroopast saaks kõige konkurentsivõimelisem teadmushiskond, tuleb võimalikult kiiresti kehtestada pikaajalisele kasvule suunatud meetmed;
- AJ. arvestades, et Euroopa Liidu toimimise lepinguga antakse liidule suuremad volitused majanduse juhtimise tugevdamiseks liidus ja nimetatud lepingu sätteid tuleks täielikult ära kasutada, kuigi Euroopa Liidu toimimise lepingu (tõenäoliselt tundlike) sätete edaspidist muutmist ei saa välistada;
- AK. arvestades, et võimalikud karistused, mis on seotud stabiilsuse ja kasvu pakti eesmärkide rikkumisega, peavad tulenema kas mittepiisavast tahtest neid järgida või pettusest, kuid mitte kunagi suutmatusest neid järgida põhjustel, mis väljuvad liikmesriikide suutlikkuse raamidest;
- AL. arvestades, et institutsioonid peavad olema valmis võimaluseks, et aluslepingud tuleb

läbi vaadata;

- AM. arvestades, et Euroopa Liidu lepingu artiklis 48 antakse Euroopa Parlamendile õigus teha ettepanekuid aluslepingutes muudatuste tegemiseks;
- AN. arvestades, et liidu eesmärkide saavutamiseks kõnealuses valdkonnas tuleb vastu võtta terviklikud teisesed õigusaktid ja neid rakendada; arvestades, et on ülimalt oluline saavutada liidu tõhustatud majanduse juhtimine Euroopa Liidu toimimise lepingu sätetele tuginevalt ning et liidu meetodit tuleks kasutada täies ulatuses ja et Euroopa Parlamendi ja komisjoni keskset rolli tuleks austada, et edendada vastastikku tugevdavaid poliitikavaldkondi;
- AO. arvestades, et õigusakti ettepanekud peaks toetama tugevaid stiimuleid püsivat kasvu tõhustavaks majanduspoliitikaks, vältima moraalset ohtu, olema kooskõlas muude ELi instrumentide ja eeskirjadega, suurendama võimalikult palju euroala puhul euro kui ühise raha eeliseid ning taastama usalduse Euroopa riikide majandusse ja eurosse;
- AP. arvestades, et tuleb tugevdada lühiajaliste, keskpika perioodi ja pikaajaliste avaliku sektori investeeringute sidusust, ning arvestades, et kõnealuseid eelkõige infrastruktuuri tehtavaid investeeringuid tuleb kasutada tõhusalt ja nii, et võetakse arvesse Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärgid eelkõige teadus- ja arendustegevuse, innovatsiooni ja hariduse osas, et suurendada ressursitõhusust ja konkurentsivõimet, tõsta tootlikkust, luua töökohti ja tugevdada siseturgu;
- AQ. arvestades, et majanduskasvu edendamiseks tuleb ettevõtetele ja ettevõtjatele anda reaalne võimalus arenemiseks ja liidu 500 miljoni tarbija kaasamiseks; arvestades, et selleks tuleb teenuste siseturg täielikult välja kujundada;
- AR. arvestades, et liidu eri konkurentsivõime-mudelites tuleks austada riigipõhiseid prioriteete ja vajadusi ning võtta samal ajal arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingust tulenevaid kohustusi;
- AS. arvestades, et liitu tuleb rahvusvahelises valuutasüsteemis, rahvusvahelistes finantseerimisasutustes ja foorumites esindada ühise seisukohaga; arvestades, et Euroopa Liidu toimimise lepingu vaimus peab nõukogu enne Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 138 kohase otsuse vastuvõtmist konsulteerima Euroopa Parlamendiga ja ta vajab Euroopa Parlamendi nõusolekut enne niisuguste ühiste seisukohtade kehtestamist, mis hõlmavad valdkondi, mille suhtes kohaldatakse siseselt seadusandlikku tavamenetlust;
- AT. arvestades, et stabiilsuse ja kasvu pakti eesmärgid peavad lisaks Euroopa 2020. aasta strateegiale olema kooskõlas ka muude kompromissidega, mis on seotud arenguabile, teadus- ja arendustegevusele, keskkonnale, haridusele ja vaesuse kaotamisele tehtavate kulutustega;
- AU. arvestades, et selleks, et vältida ELis olemasolevate konkurentsivõime erinevuste edasist suurenemist ning Euroopa uue tugevdatud majandusliku juhtimise edu ja ELi 2020. aasta tööhõive- ja majanduskasvualaste eesmärkide kahjustamist, tuleks Euroopa eelarve konsolideerimise strateegia puhul võtta täies ulatuses arvesse iga liikmesriigi eripärasid ja vältida lihtsustatud universaalset lähenemisviisi;

- AV. arvestades, et mis tahes uutel kavandatud meetmetel ei tohiks kõige haavatavamatele liikmesriikidele olla ebaproportsionaalset mõju, mis kahjustaks nende majanduskasvu ja ühtekuuluvuse alaseid jõupingutusi;
- AW. arvestades, et majanduskriisi tõttu võeti mais 2010 Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 122 lõike 2 alusel nõukogu määrusega (EL) nr 407/2010 kiiresti vastu Euroopa finantsstabiilsusmehhanism, mille osas Euroopa Parlamendiga ei konsulteeritud;
- AX. arvestades, et Euroopa Liidu 2010. aasta eelarve paranduseelarve nr 5 hõlmab vajalikke muudatusi, et luua uus eelarvepunkt 01 04 01 03 rubriigis 1a tagatiseks kuni 60 miljardi euro suuruses summas laenudele, mida Euroopa Liit annab vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 122 lõikele 2, ning tulude poolel luua vastav uus artikkel 8 0 2;
- AY. arvestades, et mõnel liikmesriigil tuleb võib-olla kasutada päästemeetmete paketti, kuid samal ajal võtta arvesse mitmesuguseid meetmeid, mis on suunatud konkreetsele abi saavale riigile;
- AZ. arvestades, et komisjon võttis 29. septembril 2010. aastal vastu majanduse juhtimist puudutavad õigusakti ettepanekud, mis osaliselt täidavad käesolevas resolutsioonis sõnastatud vajadust majanduse juhtimise parandamise meetmete järele; arvestades, et Euroopa Parlament hakkab neid ettepanekuid käsitlema Euroopa Liidu toimimise lepingu vastavate sätete alusel; arvestades, et käesolev resolutsioon ei piira seisukohti, millele Euroopa Parlament tulevikus sellega seoses asub,
1. palub komisjonil võimalikult kiiresti esitada pärast kõikide huvitatud isikutega konsulteerimist ja Euroopa Liidu toimimise lepingu asjaomaste sätete alusel Euroopa Parlamendile seadusandlike aktide ettepanekud eelkõige euroalal liidu majandusliku juhtimise raamtingimuste parandamise kohta, järgides lisa toodud üksikasjalikke soovitusi ja seda määral, mil neid ei ole juba käsitletud komisjoni 29. septembri 2010. seadusandliku akti ettepanekus majanduse juhtimise kohta;
 2. märgib, et lisa toodud soovitusel on kooskõlas subsidiaarsuse põhimõtte ja Euroopa Liidu kodanike põhiõigustega;
 3. palub komisjonil lisaks meetmetele, mida saab ja tuleb kiiresti võtta olemasolevate aluslepingute alusel, hakata kaaluma institutsioonilisi muudatusi, mis võivad ühtse ja tõhusa majandusjuhtimise huvides vajalikuks osutuda;
 4. on seisukohal, et taotletava ettepanekuga kaasnevad kulud tuleks katta asjaomastest eelarveassigneeringutest ja seejuures tuleks arvesse võtta liikmesriikide praegust eelarvepuudujääki ja kokkuhoiumeetmeid;
 5. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon ja lisa toodud üksikasjalikud soovitusel komisjonile, Euroopa Ülemkogule, nõukogule, Euroopa Keskpangale, eurorühma esimehele ning liikmesriikide parlamentidele ja valitsustele.

RESOLUTSIOONI ETTEPANEKU LISA:

ÜKSIKASJALIKUD SOOVITUSED TAOTLETAVA ETTEPANEKU SISU KOHTA

Soovitus 1: luua sidus ja läbipaistev raamistik mitmepoolse järelevalve teostamiseks

makromajanduslike suundumuste üle liidus ja liikmesriikides ning tugevdada eelarve üle teostatavat järelevalvet

Seadusandlik akt tuleks esitada ELi toimimise lepingu artikli 121 lõike 6 alusel majanduspoliitika ja -arengu mitmepoolset järelevalvet käsitleva(te) määrusena (määrustena), millega muudetakse määrust (EÜ) 1466/97 stabiilsuse ja kasvu pakti ennetavate sätete kohta ja mis täiendab (täiendavad) seda uue määrusega, mille eesmärk on luua eeskirjadel põhinev ja läbipaistev järelevalveraamistik ülemäärase makromajandusliku tasakaalustamatuse, ülekandeeffekti ja konkurentsivõimega seotud suundumuste jaoks. Seadusandliku akti eesmärk peaks olema:

- tagada iga-aastane arutelu Euroopa Parlamendi, komisjoni, nõukogu ja liikmesriikide parlamentide esindajate vahel stabiilsus- ja lähenemisprogrammide ning riiklike reformikavade kohta ning liikmesriikide majandusarengu hindamine Euroopa poolaasta raames;
- määratleda Euroopa Liidu toimimise lepingu instrumentide ja komisjoni hinnangute (artikkel 121, eelkõige selle lõiked 5 ja 6, ning artikkel 148) alusel mitmepoolse järelevalve ulatus, et lisada kasv ja selle majanduslik mõju tööhõivele samasse õiguslikku raamistikku kui olemasolevad vahendid, eesmärgiga ennetada ülemäärast makromajanduslikku tasakaalustamatust ning jätkusuutmatut fiskaal- ja muud poliitikat ning käsitleda finantsstabiilsuse (st laenuressursi liigsest sissevoolust tingitud finantsmullide ärahoidmine), pikaajaliste investeringute ja jätkusuutliku kasvuga seotud probleeme, et saavutada Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärgid ja muu asjakohane areng; Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu teostatavad korrapärased süsteemsete riskide hinnangud peaksid moodustama iga-aastase järelevalvemenetluse lahutamatu osa;
- luua tõhustatud analüütilise järelevalve raamistik (sh tulemustabel koos varajase hoiatuse konkreetsete käivitusväärtustega), millele on omased asjakohased metodoloogilised vahendid ja läbipaistvus, et teostada tulemuslikku mitmepoolset järelevalvet konkurentsipositsioone ja/või liigset tasakaalustamatust mõjutada võivate ühtlustatud majandusnäitajate (reaal- ja nominaalnäitajad) alusel; need peamised näitajad võivad olla järgmised: reaalsed efektiivsed vahetuskursid, jooksevkonto, tootlikkus (sealhulgas ressursside tootlikkus ja kogutootlikkus), töjõukulu ühiku kohta, laenukoormuse kasv, vara hindade arengud (sh finantsvarad ja kinnisvaraturud), kasvu ja investeringute määr, tööpuuduse määr, välisvarade puhasväärtus, maksubaasi areng, vaesus ja sotsiaalne siduvus ning keskkonna välismõjude näitajad; tulemustabelis sisalduvate näitajate puhul tuleks kindlaks määrata häiretasemed ja kõigi neid näitajaid puudutavate arengutega kaasneb komisjoni kvalitatiivne hinnang;
- rakendada põhjalikku riigipõhist järelevalvet, kui see osutub vajalikuks eespool mainitud tulemustabeli ja asjaomase kvalitatiivse hinnangu kohaselt; lisaks põhjalikule riigipõhisele järelevalvele on liikmesriikidel kohustus otsustada siseriikliku poliitika üle, mille eesmärk on võidelda makromajandusliku tasakaalustamatuse vastu (seda ennetada ja parandada) kõrvuti vajadusega võtta arvesse komisjoni konkreetseid soovitusi ja liidu mõõdet kõnealuse siseriikliku poliitikaga seoses, eelkõige euroala riikide puhul; kohandamised tuleb suunata ülemäärase eelarvepuudujäägi ja ülemäärase eelarveülejäagiga riikidele, võttes arvesse iga riigi konkreetset olukorda, näiteks demograafiat, erasektori võlakoormust, töötasu suundumusi töövõlajakusega võrreldes,

tööhõivet – eriti noorte tööhõivet – ning jooksevkonto tasakaalu;

- volitada komisjoni töötama välja piisavad analüüsi vahendid ja ekspertteadmised, et uurida püsivalt erinevate suundumuste aluspõhjuseid euroalal, sealhulgas ühise poliitika mõju euroala diferentseeritud majandussüsteemidele;
- luua ühiseeskirjad majanduspoliitika üldsuuniste tulemuslikumaks kasutamiseks kooskõlas tööhõivesuunistega, mis on peamiseks vahendiks majanduslikuks juhtimiseks, järelevalveks ja liikmesriigipõhiste soovitude tegemiseks, pidades silmas Euroopa 2020. aasta strateegiat, võttes samal ajal arvesse liikmesriikidevahelisi sarnasusi ja erinevusi ning liikmesriikide konkurentsieeliseid – sealhulgas nende demograafilist olukorda –, et tugevdada majanduse vastupanuvõimet negatiivsete välismõjude ja niisuguse mõju suhtes, mida liikmesriikide otsused võivad avaldada muudele liikmesriikidele, eelkõige euroalal;
- luua riigi tasandil mehhanism, et hinnata Euroopa 2020. aasta strateegia prioriteetide rakendamist ja riiklikus reformikavas sisalduvate asjaomaste riiklike eesmärkide saavutamist, et toetada ELi institutsioonide poolset iga-aastast hindamist;
- luua menetlused, et võimaldada komisjonil edastada varajasi hoiatusi ja anda poliitilist nõu varases etapis otse liikmesriikidele; püsiva ja süveneva makromajandusliku tasakaalustamatuse korral peaks läbipaistev ja objektiivne menetlus võimaldama sedastada teatava liikmesriigi puhul „ülemäärase tasakaalustamatuse seisundi”, mis käivitab rangema järelevalve;
- kehtestada nn Euroopa poolaasta liikmesriikide eelarveprojektide (peamised elemendid ja eeldused) võrdlemiseks ja hindamiseks pärast nende arutamist liikmesriikide parlamentides, et hinnata paremini stabiilsus- ja lähenemisprogrammide ning riiklike reformikavade rakendamist ja täitmist tulevikus; järgida tuleks ELi ja liikmesriikide eelarveõiguse norme ja menetlusi; liikmesriigid esitavad oma stabiilsus- ja lähenemisprogrammid ning riiklikud reformikavad komisjonile aprillis, olles nõuetekohaselt kaasanud riikide parlamente ja võtnud arvesse ELi tasandi eeskirju ja järeldusi; Euroopa Parlament võib omalt poolt kehtestada süsteemse viisi, kuidas toetada avalikku arutelu ja suurendada teadlikkust, nähtavust ja aruandekohustust kõnealuste menetluste osas ning selle osas, kuidas ELi institutsioonid on kokkulepitud eeskirju rakendanud;
- kehtestada nn Euroopa poolaasta liikmesriikide fiskaalpoliitika võimaliku ülekandeefektiga tegelemiseks, ülemäärase eelarvepuudujäägi varaseks tuvastamiseks, sidususe tagamiseks ELi ja liikmesriigi tasandi meetmete vahel koonsuuniste raames ning kvantitatiivsete ja kvalitatiivsete eesmärkide (nt majanduskasv ja tööhõive) täitmiseks, mis võimaldaksid kõikidel asjaosalistel – sealhulgas liikmesriikide parlamentidel ja Euroopa Parlamendil – anda reaalne ja õigeaegne panus, samuti konsulteerida sotsiaalpartneritega;
- tagada, et iga-aastaseid poliitikasoovitusi arutataks Euroopa Parlamendis enne nende käsitlemist Euroopa Ülemkogul;
- tagada, et peamised eeldused ja näitajad, millest lähtutakse prognoosides, mida kasutatakse riiklike stabiilsus- ja lähenemisprogrammide ning riiklike reformikavade ettevalmistamisel, tuletatakse töökindlal ja järjepideval viisil, eelkõige euroalal;

- kasutada kolmeastmelist lähenemisviisi, mis hõlmab negatiivset, alus- ja soodsat stsenaariumit makromajanduse kohta, võttes arvesse ebakindlat rahvusvahelist majandusmaastikku; eelarve peamiste agregaatide arvestamise meetodikaid tuleks veelgi ühtlustada, et hõlbustada liikmesriikide vahelist võrdlust;
- juurutada suuremate kohustuste võtmine stabiilsus- ja lähenemisprogrammide ning riiklike reformikavade osas, et järgida keskpika tähtajaga eelarvealast eesmärki, milles võetakse arvesse liikmesriikide praeguseid võlatasemeid ja bilansiväliseid kohustusi, eelkõige elanikkonna vananemisega seoses;
 - luua tugevam seos stabiilsus- ja lähenemisprogrammide ja riiklike reformikavade ning liikmesriikide iga-aastaste ja mitmeaastaste eelarveraamistike vahel, järgides samal ajal siseriiklikke eeskirju ja menetlusi;
 - juurutada stabiilsus- ja lähenemisprogrammide rangem hindamine sellest punktist vaadatuna, mis puudutab nende seoseid muude liikmesriikide ja liidu eesmärkidega, enne stabiilsus- ja lähenemisprogrammides kavandatava poliitika vastuvõtmist riigi tasandil;
 - juurutada liikmesriikide parlamentide tugev kaasamine ja sotsiaalpartneritega konsulteerimine enne stabiilsus- ja lähenemisprogrammide ning riiklike reformikavade ametlikku esitamist ELi tasandil kokkulepitud tähtaja jooksul, näiteks liikmesriikide parlamentide ja Euroopa Parlamendi vahel toimuva iga-aastase arutelu kaudu, kus käsitletakse koonsuuniseid ja asjaomaseid eelarvesuundumusi;
 - kehtestada süsteemsem järelvõrdlus liikmesriikide poolt oma stabiilsus- ja lähenemisprogrammides ning riiklikes reformikavades esitatava kavandatava fiskaal-, kasvu- ja tööpoliitika ning tegelike tulemuste vahel, uurides olulisi erinevusi kavandatud ja tegelike näitajate vahel ning võttes nende suhtes järelmeetmeid;
 - tagada, et komisjoni iga-aastaste poliitiliste soovitude ja hoiatuste suhtes, mis esitatakse selle kohta, kuidas liikmesriigid täidavad Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärgi, võetakse järelmeetmeid ning et töötatakse välja nn piitsa ja prääniku meetod, et kindlustada liikmesriikide poolt nende eesmärkide järgimine;
 - tagada ELi tasandil korraldatava stabiilsus- ja lähenemisprogrammide ning riiklike reformikavade hindamise suurem aruandekohustus ja läbipaistvus Euroopa Parlamendi ees, et suurendada üldsuse teadlikkust ja vastastikust survet;
 - luua komisjoni egiidi all stabiilsus- ja lähenemisprogrammide ning riiklike reformikavade sõltumatu, süsteemne ja töökindel hindamisprotsess, et saavutada läbipaistvam lähenemisviis ja suurendada hindamise sõltumatust;
 - kehtestada erikord ja nõue, mille kohaselt peavad eelkõige euroala liikmesriigid teavitama üksteist ja komisjoni enne selliste majanduspoliitiliste otsuste tegemist, mille puhul on oodata märkimisväärseid ülekandefekte, mis võivad seada ohtu siseturu ning majandus- ja rahaliidu tõrgeteta toimimisele;
 - kehtestada nõue, mille kohaselt peavad liikmesriigid esitama komisjonile täiendavat teavet, kui kerkib esile murettekitav asjaolu, et elluviidav poliitika võib seada ohtu majanduskasvu kogu liidus või siseturu või majandus- ja rahaliidu nõuetekohase

toimimise või ohustada liidu tasandil eelkõige Euroopa 2020. aasta strateegias seatud eesmäärke;

- võtta mitmepoolse järelevalve raamistikus arvesse Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu hinnangut, eelkõige finantsstabiilsuse, stressitestide, võimalike väliste ja siseste ülekandeeffektide ning erasektori võlgade ülemäärase kuhjumise suhtes;
- luua Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitele 121 ja 148 tuginedes usaldusväärne ja läbipaistev järelevalveraamistik, mis koosneb kahest sambast –majandus- ja tööhõivepoliitikast; tööhõivepoliitika sambale (mis on osa läbivaadatud ja tõhustatud Euroopa tööhõivestrateegiast) tuginedes peaks nimetatud raamistik võimaldama hinnata tööhõivepoliitika kooskõla tööhõivepoliitika suunistega, et oleks võimalik töötada välja tõelised juhtnöörid, võttes arvesse Euroopa mõõdet ja edasikanduvat mõju ning sellest tulenevat mõju siseriikliku poliitika kujundamisele; lisaks tuleks töötada välja õigeaegsed ennetavad soovitused, et leida lahendus liikmesriikide tööhõivepoliitika ja tööturu peamistele probleemidele ja nõrkadele kohtadele;
- suurendada Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 150 ette nähtud tööhõivekomitee osatähtsust eelkõige piiriülese tööhõive küsimustega tegelemisel ja Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 160 ette nähtud sotsiaalkaitsekomitee osatähtsust;
- tagada, et kõikides eelarvehinnangutes võetakse konkreetselt arvesse liikmesriikides teostatud struktuurireforme, eelkõige pensioni-, tervishoiu- ja sotsiaalkaitse reformi, mille eesmärk on leida lahendus demograafilistele arengutele, samuti reforme, mis puudutavad abi, haridust ja teadustegevust, võttes võrdselt arvesse jätkusuutlikkust ja asjakohasust; hinnata tuleks ka nende reformide sotsiaalset mõju ja mõju tööhõivele ning eriti mõju sotsiaalselt kaitsetutele rühmadele, nii et ühtki eeskirja ei kehtestataks ilma, et eelnevalt oleks tehtud hinnang eeskirja mõju kohta liikmesriikide tööhõivele ja sotsiaalkaitsele;
- aktiveerida Lissaboni lepingu horisontaalne sotsiaalklausel, võttes ELi uute poliitikavaldkondade kindlaksmääramisel arvesse sotsiaalseid õigusi ja sotsiaalseid eesmäärke;
- näha ette, et Euroopa Parlament oleks asjakohaselt kaasatud majandus- ja tööhõivepoliitika järelevalvesse ning mõlema poliitika sotsiaalse mõju hindamisse; sellega seoses tuleks koostöösuuniste, eelkõige tööhõivepoliitika suuniste vastuvõtmise ajastamine ja menetlemine kavandada selliselt, et Euroopa Parlamendil oleks aega täita konsultandi rolli kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 148 lõikega 2;
- juurutada ELi peamistel eesmärkidel põhinevate tööhõivepoliitika suuniste usaldusväärne ja läbipaistev järelevalve- ja hindamisraamistik koos asjakohaste alleesmärkide, näitajate ja tulemustabelitega, mille puhul arvestatakse iga liikmesriigi erijoontega vastavalt iga riigi erinevale lähteolukorrale;
- kutsub tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervise- ja tarbijakaitseküsimuste nõukogu ning majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu vastavaid üksusi ning asjassepuutuvaid töörühmi üles tugevdama omavahelist koostööd, muu hulgas korraldama kaks korda aastas ühiseid koosolekuid, et tagada nende poliitikavaldkondade tegelik lõimimine.

Soovitus 2: tugevdada stabiilsuse ja kasvu pakti eeskirju

Vastuvõetava (muu hulgas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 126 alusel vastuvõetava) õigusakti eesmärk peaks eelkõige olema tugevdada stabiilsuse ja kasvu pakti ennetavat osa, kaasata majanduslikult ja poliitiliselt mõistlikumad karistused ja stiimulid, võttes samal ajal nõuetekohaselt arvesse liikmesriigi eelarvepuudujäägi ja võla struktuuri (sh bilansivälised kohustused), majandustsüklit, et vältida protsüklilist eelarvepoliitikat, samuti kasvu tõhustavate struktuurireformide tarbeks vajalike avaliku sektori tulude ja kulude liike. Kõik liikmesriigid peaksid püüdma edusamme teha, kuid need, kelle puudujäägid on suuremad, peaksid üldiselt andma suurema panuse põhivõla ja eelarvepuudujääkidega seotud eesmärkide täitmiseks. Jooksevkonto tasakaalustamatuse hindamisel tuleks arvesse võtta ka demograafilisi arenguid. Seadusandliku akti eesmärk peaks olema:

- integreerida paremini võlakriteeriumi (nn jätkusuutlikkuse aspekti) ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse igas etapis ja luua koguvõla taseme alusel ülemäärase võlakoormuse järelevalve menetlus; ülemäärase võlakoormuse järelevalve menetlus eeldab üksikasjalikke korrapäraseid aruandeid võla ja eelarvepuudujäägi dünaamika, nende omavahelise seotuse ja arengu kohta, võttes samal ajal arvesse konkreetse riigi tingimusi ning võimaldades igale liikmesriigile erinevat ajakava stabiilsuse ja kasvu pakti kindlaks määratud sihtväärtuste taastamiseks; komisjon peaks ülemäärase võlakoormuse järelevalve menetluse raames konsulteerima Euroopa ja asjaomaste riigisiseste sotsiaalpartneritega;
- võtta võla taset, võla profiili (kaasa arvatud tähtaeg) ja võla dünaamikat (riigi rahanduse jätkusuutlikkuse hinnang) tugevamalt arvesse stabiilsus- ja lähenemisprogrammidesse lisatavale liikmesriigipõhisele keskpika tähtajaga eelarvealasele eesmärgile lähenemise kiiruse puhul;
- luua ülemäärase võlakoormuse järelevalve menetluse osana selge ühtlustatud raamistik, et mõõta ja jälgida võla dünaamikat, sh bilansivälised ja tingimuslikud kohustused, nagu riigi pensionikohustused ja riigi tagatised (nt võla põhiosale, intressidele või tulule) avaliku ja erasektori partnerluse investeringute osas ning kulud, mida niisugused investeringud riigi eelarves aastate jooksul tekitavad;
- kehtestada riigiti erinev ajakava eelarve konsolideerimise kohta, mis peab toimuma hiljemalt 2015. aastal, eesmärgiga viia kõigi liikmesriikide eelarvepuudujäägi tase vastavusse stabiilsuse ja kasvu pakti sätetatud nõuetega;
- luua järelevalvemehhanism, mis hõlmab võimalikke avalikke hoiatusi ja järkjärgulisi karistusi ning stiimuleid liikmesriikidele, kes ei ole saavutanud oma riigipõhist keskpika tähtajaga eelarvealast eesmärki või ei lähene sellele kokkulepitud kiirusega, samuti võimalikke majanduslikke stiimuleid riikidele, kes on nimetatud eesmärgi saavutanud oodatust kiiremini;
- kehtestada miinimumeeskirjad ja -suunised riiklike eelarvemenetluste jaoks (s.t aastased ja mitmeaastased finantsraamistikud) ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust käsitleva protokollis (nr 12) artiklis 3 sätetatud kohustuse täitmiseks; need riiklikud raamistikud peaksid sisaldama piisavat teavet nii kavandatavate eelarveliste tegevuste kulude kui ka tulude poole kohta, et võimaldada mõistlikku arutelu ja kontrolli eelarvekavade üle nii riigi kui ka ELi tasandil; lisaks on vaja täiendavat tööd liikmesriikide eelarvete võrreldavuse tagamiseks kulukategooriate ja tulude ning neis kajastuvate poliitiliste prioriteetide osas;

- soodustada varajast hoiatust sisaldavate eelarvekontrollimehhanismide loomist liikmesriigi tasandil;
- kehtestada euroalal eelnevalt täpsustatud ja ennetavad meetmed, mis võetakse vastu komisjoni selge pädevuse kohaselt nii stabiilsuse ja kasvu pakti ennetavate kui ka korrigeerivate sätete kohta, et hõlbustada varajase hoiatuse meetmeid ja kohaldada neid järk-järgult;
- määrata ja viia täide selliseid karistusi ja stiimuleid euroala liikmesriikide suhtes, võttes arvesse nende väga tihedat majanduslikku seotust euroalasse mittekuuluvate riikidega, eelkõige nendega, kellelt eeldatakse euroalaga liitumist, osana uuest mitmepoolse järelevalve raamistikust ning stabiilsuse ja kasvu pakti tõhustatud instrumentidest, milleks on eelkõige suurem keskendumine keskpika tähtajaga eelarvealasele eesmärgile;
- teha Euroopa Liidu toimimise lepingus sätestatud olemasolevaid põhimõtteid täielikult järgides vajalikud muudatused komisjonisiseses otsustamismenetluses, et tagada karistusmehhanismide tõhus ja kiire rakendamine komisjoni selge pädevuse kohaselt eelkõige euroala liikmesriikide suhtes;
- tagada, et komisjon teeks nõukogust sõltumatult otsuse, mis käsitleb stabiilsuse ja kasvu pakti järgimist liikmesriikide poolt, et täielikult järgida stabiilsuse ja kasvu pakti põhimõtteid;

Soovitus 3: tõhustada eurorühmapoolset majanduslikku juhtimist euroalal ja kogu Euroopa Liidus

Tunnistades, kui tähtis on, et kõik Euroopa Liidu liikmesriigid majandusliku lähenemise püüdlustes osalevad, kuid ühtlasi mööndes, et euroala riikide olukord erineb muude liikmesriikide omast, kuna nende käsutuses ei ole vahetuskursimehhanismi, kui neil on vaja kohandada suhtelisi hindu, ja nad jagavad vastutust Euroopa rahaliidu kui terviku toimimise eest, peaks käesoleva resolutsiooni muudel soovitustel ja Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklil 136 ning selle eurorühma käsitleval protokollil (nr 14) põhinevate uute eeskirjade eesmärk olema:

- luua euroalapõhine tugevdatud järelevalve raamistik, milles keskendutakse ülemäärastele makromajanduslikele erinevustele, majanduskasvule, tööpuuduse tasemele, hindade konkurentsivõimele, reaalsele vahetuskurssidele, laenukoormuse kasvule ja jooksevkonto arengutele asjaomastes liikmesriikides;
- kehtestada korrapärase raamistik kõigi ELi liikmesriikide tegevuse kooskõlastatuse suurendamiseks, et jälgida ja toetada majanduslikku lähenemist ja arutada võimalikku makromajanduslikku tasakaalustamatust liidu piires;
- suurendada niisuguste euroala järelevalvet käsitlevate aastaaruannete tähtsust, mis põhinevad temaatilistel mitut riiki hõlmavatel kvartaliaruannetel, milles keskendutakse ühest küljest võimalikele ülekandefektidele, mis tulenevad ülemaailmsetest majanduse arengusuundadest ning poliitikameetmetest ja asjaoludest, mis mõjutavad eelkõige teatavaid euroala liikmesriike, ja teisest küljest mõjule, mida eurorühma tehtud otsused võivad avaldada riikidele ja piirkondadele euroalast väljaspool; eritähelepanu tuleks

pöörata selliste poliitikameetmete tuvastamisele, mis tekitavad positiivseid ülekandefekte eelkõige majanduslanguse ajal ja toetavad seeläbi jätkusuutlikku kasvu kogu euroalal;

- tugevdada eurorühma esimehe sekretariaati;
- näha ette, et majandus- ja rahandusküsimuste eest vastutav volinik oleks ka komisjoni asepresident ning tema ülesanneteks oleks tagada liidu majandustegevuse järjepidevus, jälgida seda, kuidas komisjon täidab oma majanduse, rahanduse ning finantsturuga seotud kohustusi, ning kooskõlastada muid liidu majandustegevuse aspekte;
- suurendada eurorühma otsuste tegemise läbipaistvust ja aruandekohustust korrapärase dialoogi algatamise abil eurorühma esimehega Euroopa Parlamendi pädevas komisjonis ning eurorühma poolt vastu võetud otsuste kiire avaldamisega selle veebisaidil; tagada, et vähemalt neil euroalasse mittekuuluvatel liikmesriikidel, kes on kohustunud ühisraha kasutusele võtma, oleks juurdepääs eurorühma aruteludele.

Soovitus 4: luua euroala jaoks töökindel ja usaldusväärne ülemäärase võlakoormuse ennetamise ja vähendamise mehhanism

Läbi tuleks viia mõjuhinnang ja teostatavusuuring (mille teostamine ei tohiks võtta kauem aega kui üks aasta) enne niisuguse mis tahes (Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitel 122, 125, 329 (tõhustatud koostöö) ja artiklil 352 (või mõnel muul asjakohasel õiguslikul alusel) põhineva seadusandliku akti vastuvõtmist, mille eesmärk on:

- luua pärast selle heade ja halbade külgede nõuetekohast hindamist (millele ei tohiks kuluda rohkem kui 1 aasta) alaline mehhanism või organ (Euroopa valuutafond), mis toimiks riigivõlaga seotud arengute järelevalvajana ning täiendaks stabiilsuse ja kasvu pakti viimase abinõuna sellistes olukordades, kus turu rahastamine ei ole enam maksebilansi probleemidega valitsusele ja/või liikmesriigile kättesaadav; see põhineb olemasolevatel mehhanismidel (Euroopa finantsstabiilsuse tagamise vahend, Euroopa finantsstabiilsusmehhanism, Euroopa maksebilansi tugiinstrument) ja hõlmab selgeid eeskirju muuhulgas järgmistes aspektides:
 - a) liikmesusega seotud kriteeriumid, nt siseriiklikele eelarveõiguse normidele / institutsioonidele seatavate miinimumnõuete täitmine;
 - b) otsustamismenetlus ja rahastamine;
 - c) erakorraliste laenudega seotud tingimused;
 - d) järelevalve ja
 - e) ressursid ja volitused.

selline mehhanism ei tohiks piirata eelarvepädevate institutsioonide volitusi kehtestada ELi eelarve asjakohasel tasemel, peaks aitama vältida moraalselt ohtu ja olema kooskõlas riigiabi põhimõtete ning tagajärgedega; samuti tuleks põhjalikult uurida võimalust, kas euroalasse mittekuuluvad liikmesriigid võiksid juhtumipõhiselt ja pärast eelnevalt kehtestatud tingimuste täitmist liituda Euroopa finantsstabiilsusmehhanismiga;

- teavitada Euroopa Parlamenti sellest, millist hinnangulist mõju avaldab ELi

krediidireitingule

- a) Euroopa finantsstabiilsusmehhanismi loomine ja
 - b) kogu summa kasutamine;
- anda piisavat teavet Euroopa finantsstabiilsusmehhanismi rakendamise eeskirjade kohta seoses mitmeaastase finantsraamistiku piirangutega; pidada enne mitmeaastase finantsraamistiku määruuse vastuvõtmist arutelu Euroopa finantsstabiilsusmehhanismi üle seoses selle võimalike kaugeleulatuvate tagajärgedega eelarvele;
 - lubada, et mõlemad eelarvepädevad institutsioonid osalevad selliste otsuste tegemisel, mis puudutavad mõju, mida see mehhanism võib avaldada ELi eelarvele;
 - toetada seisukohta, et selle mehhanismiga seotud võimalikke eelarvelisi vajadusi tuleb rahastada mitmeaastase finantsraamistiku *ad hoc*-lõbivaatamise kaudu, et tagada õigel ajal eelarvepädevate institutsioonide piisav kaasamine.

Soovitus 5: vaadata läbi ELi eelarve-, rahastamis-, fiskaalvahendid

Aasta jooksul tuleks vastu võtta seadusandlik akt või teha teostatavusuuring, mille eesmärk peaks olema:

- teha ühe aasta jooksul teostatavushinnang, mis käsitleks pikas perspektiivis sellise süsteemi loomist, mille raames liikmesriigid võiksid osaleda ühiste Euroopa võlakirjade emiteerimisel, ning sellise süsteemi olemust, riske ja eeliseid; hinnang peaks käsitlema erinevaid õiguslikke alternatiive ja eesmärke, näiteks pikaajaliste Euroopa infrastruktuuriprojektide ja strateegiliste projektide rahastamine vastavate võlakirjade abil; analüüsida tuleb kõigi võimaluste tugevaid ja nõrku külgi, võttes arvesse võimalikku moraalset ohtu osalevate liikmete jaoks;
- pidades silmas Euroopa 2020. aasta eesmärke, tugevdada ja uuendada liidu ühtekuuluvuspoliitikat, tehes tihedat koostööd Euroopa Investeeringupangaga, et vähendada struktuurilisi nõrkusi, ühtlustada heaolu taset ja tugevdada nõrgemate majanduspiirkondade ostujõudu ja suurendada nende konkurentsivõimet eelkõige seeläbi, et hõlbustatakse VKEde rahastamisvajaduste rahuldamist ja nende edukat osalemist siseturul;
- kinnistada Euroopa Keskpanga sõltumatuse olulisust, mis on hädavajalik Euroopa Liidu finants- ja vabaturumajanduse tasakaalu seisukohast;
- nõuab tungivalt selge eraldusjoone säilitamist fiskaal- ja rahapoliitika vahel, et mitte seada ohtu Euroopa Keskpanga sõltumatust;
- töötada välja ühised eelarvepõhimõtted avaliku sektori kulutuste kvaliteedi jaoks (nii riigieelarvete kui ka ELi eelarve jaoks) ning ühine poliitika ja vahendite kogum Euroopa 2020. aasta strateegia toetamiseks, samal ajal tasakaalustades eelarvedistsipliini eesmärke ning võimaldades jätkusuutliku tööhõive pikaajalist rahastamist ja investeringuid;
- luua ELi eelarveliste vahendite ja Euroopa Investeeringupanga rahaliste vahendite abil selge raamistik uue ühise jõupingutuse jaoks, et võimendada järgmises mitmeaastas

finantsraamistikus veelgi eelarvelisi vahendeid, saada kasu Euroopa Investeerimispinga finantskorraldusalaalastest kogemustest, ELi poliitika suhtes võetud kohustustest ja tema kesksest rollist avaliku ja erasektori finantseerimisasutuste vahel ning suurendada Euroopa Investeerimispinga ja ühtekuuluvusfondide rolli eelkõige majanduslanguse ajal;

- luua kõrgetasemeline maksupoliitika rühm, mida juhiks komisjon ja mille ülesandeks oleks töötada ühe aasta jooksul välja juhised strateegiliseks ja pragmaatiliseks lähenemiseks maksupoliitikaküsimustele, pöörates erilist tähelepanu maksupettuste vastu võitlemisele ja maksuparadiisidele, äriühingute maksustamise juhendi uuendamisele, koostades ulatuslikumad menetlused ebaõiglase maksukonkurentsi vastu, laiendada automaatset teabevahetust, hõlbustada kasvu tõhustavate maksureformide vastuvõtmist ja uurida uusi instrumente; nimetatud kõrgetasemeline maksupoliitika rühm peaks analüüsima ELi maksupoliitika välistegevuskava, eelkõige G20 kontekstis;
- luua komisjoni juhitud kõrgetasemeline poliitikarühm, mille ülesandeks oleks kaaluda majandusjuhtimise käimasoleva reformimise raames võimalikke institutsioonilisi muudatusi, sealhulgas võimalust luua ühine Euroopa riigikassa, eesmärgiga anda Euroopa Liidule Lissaboni lepingu kohased iseseisvad rahalised vahendid, et vähendada tema sõltuvust riikide ülekannetest;
- tugevdada siseturgu e-kaubanduse ja riikidevahelise kaubanduse edendamise abil, lihtsustada veebipõhist maksekorda ning ühtlustada fiskaalvahendeid, et suurendada tarbijate usaldust Euroopa majanduse vastu.

Soovitus 6: tagada finantsturgude reguleerimine ja järelevalve selge makromajandusliku mõõtmega

Vastuvõetava õigusakti eesmärk peaks olema:

- tagada, et kõik finantsteenustega seotud õigusloomealgatused oleksid kooskõlas makromajandusliku poliitikaga, et kindlustada vajalik läbipaistvus ja turu stabiilsus ning seega suurendada usaldust turgude vastu ja majanduse arengut;
- edendada teise samba kapitalinõuete järjekindlat rakendamist vastukaaluks varade hinnamullidele või raha eraldamise probleemidele;
- reguleerida finantsturgude ja makromajanduspoliitika vastastikuseid seoseid, et tagada stabiilsus, läbipaistvus ja aruandekohustus ning piirata liigse riskimise stiimuleid;
- näha ette varade hindade kujunemise ja laenukoormuse kasvu korrapärane hindamine liikmesriikides ning selle mõju finantstasakaalule ja jooksevkonto muutustele ning liikmesriikide reaalsele vahetuskurssidele;
- anda Euroopa järelevalveasutustele ainuvolitused järelevalveks suurte piiriüleste finantsasutuste üle.

Soovitus 7: parandada ELi statistika usaldusväärset

Vastuvõetava õigusakti eesmärk peaks olema:

- tagada statistika valdkonnas kokkulepitud poliitiliste kohustuste range täitmine;

- tõhustada komisjoni (Eurostat) uurimisvolitusi, sealhulgas eelneva hoiatuseta kohapealsed kontrollid ning juurdepääs kogu raamatupidamis- ja eelarvega seotud teabele, sealhulgas kohtumised nimetatud teavet tundvate isikute ja asutustega, nagu sõltumatud majandusajandjad, äriorganisatsioonid ja ametiühingud, et hinnata riigi rahanduse kvaliteeti; võimaluse korral peaks nende meetmetega kaasnema tema eelarve ja inimressursside suurendamine;
- nõuda, et liikmesriigid esitaksid komisjonile (Eurostatile) andmed, mis vastavad statistikaalastele põhimõtetele, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määruses (EÜ) nr 223/2009 Euroopa statistika kohta¹;
- nõuda, et liikmesriigid nimetaksid, milliseid komisjonile (Eurostatile) edastatud andmeid toetab sõltumatu audiitori aruanne;
- kehtestada rahalised ja mitterahalised karistused niisuguste statistiliste andmete esitamise eest, mis ei vasta määruses (EÜ) nr 223/2009 sätestatud statistikaalastele põhimõtetele;
- vaadata läbi vajadus ühtlustatavate andmete järele, mis on asjaomased käesolevas lisas esildatud majandusliku juhtimise raamistikule; tagada eelkõige Euroopa statistika nõuetekohase kvaliteediraamistiku loomine, mis on vajalik analüütilise järelevalve raamistiku tõhustamiseks, mis hõlmab ka tulemustabelit soovitus 1 kohase tulemusliku mitmepoolse järelevalve teostamiseks;
- ühtlustada riigi rahanduse alaseid andmeid standardiseeritud ja rahvusvaheliselt tunnustatud arvestusmeetodite alusel;
- tagada teatavate bilansiväliste kohustuste järjepidev ja avalik esitamine, eelkõige seoses tulevaste väljamaksetega, mis on vajalikud avaliku sektori pensioniteks ja pikaajalisteks erasektoriga sõlmitud lepinguteks üldkasutatavate ehitiste üürimiseks või ehitamiseks.

Soovitus 8: parandada liidu esindatust majanduse ja rahanduse valdkonda puudutavates välissuhetes

Vastuvõetava (Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklil 138 põhineva) seadusandliku akti eesmärk peaks olema:

- püüda jõuda kokkuleppele euroala/ELi esindatuse suhtes Rahvusvahelises Valuutafondis ja vajaduse korral muudes asjaomastes finantseerimisasutustes;
- vaadata läbi kord, milles käsitletakse euroala/ELi esindatust muudes rahvusvahelistes majandus-, rahandus- ja finantsstabiilsuse valdkonna organites;
- Euroopa Liidu toimimise lepingu sätete vaimus võtta kasutusele menetlus, mille eesmärk on täielikult teavitada ja kaasata Euroopa Parlamenti, enne kui võetakse vastu Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 138 kohane otsus;
- koostada selge ja sihipärane euroala / ELi rahvusvaheline tegevuskava, mis kindlustaks võrdse rahvusvahelise konkurentsiolekorra ELi fiskaalvaldkonna, pettustevastase ja

¹ ELT L 87, 31.3.2009, lk 164.

finantsala reguleerimise ning järelevalve tegevuskavas;

- lisaks meetmetele, mida saab ja tuleb olemasoleva institutsioonilise raamistiku alusel võimalikult kiiresti võtta, algatada järelemõtlemisprotsess, et teha kindlaks institutsioonilise raamistiku piirangud ja pakkuda välja ideid aluslepingute reformiks, mis võimaldaks luua ühtse ja tõhusa majandusjuhtimise jaoks hädavajalikud mehhanismid ja struktuurid ning võimaldaks liikmesriikide tõelist makromajanduslikku lähenemist nii euroalas kui ka sellest väljaspool.